

[Nielsen Mann.]

givning er ikke hidtil prøvet i Praksis, og det er derfor muligt, at visse Bestemmelser til sin Tid bør tages op til nærmere Overvejelse, hvis de skulde vise sig ikke at virke tilfredsstillende.

Jeg skal ikke komme ind paa en Gennemgang af Lovforslagets Enkeltheder. Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart var i sin Fremsættelsestale inde paa praktisk talt alle Enkeltheder, og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har nu gentaget en Del af de Bestemmelser, som har størst Interesse. Der er kun et Par enkelte Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Minister.

Det er vel logisk nok, at man i Lovforslaget bygger paa, at det er Ejeren, man maa henholde sig til. For saa vidt der er Tale om Landbrugets Løsøre, er det ogsaa den eneste, man kan henholde sig til, idet Forpagteren vil være Ejer af de Effekter, der i denne Forbindelse kan blive Tale om. Drejer det sig om Bygninger, er det ogsaa rimeligt, at det bliver Ejeren af Ejendommen, som betaler Præmien og faar Erstatningen. Jeg synes imidlertid, der kommer til at foreligge et noget andet Forhold, hvis Jorden er bortforpagtet eller bortlejet. Den Skade, der kan ske, gaar formentlig ud over de Afgrøder, Forpagteren skal høste; det bliver vel ogsaa ham, der kommer til at jævne det Hul, der kan opstaa i Marken. I Lovforslaget staar der ikke noget herom, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke finder det rimeligt, at der i en Instruks til Krigsforsikringsforbundet gives Anvisninger i saa Henseende, saa at ogsaa Forpagterne vil kunne føle sig dækket mod den Risiko, de er udsat for.

I Lovforslagets § 15 staar der, at Krigsforsikringsforbundets Anliggender varetages af Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre. Dette forstaar jeg, at man har fundet praktisk, fordi Administrationen derved billiggøres; de to Forbund omfatter vel ogsaa i alt væsentligt de samme Ejere. Jeg vil dog gerne pege paa, at Størrelsen af den Godtgørelse, som Forbundet skal betale Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre, fastsættes *endeligt* af Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Nu maa man gaa ud fra, at Ministeren, alle sine gode Egenskaber til Trods, ikke paa staaende Fod vil kunne bedømme, hvad der er rimeligt, men vil være henvist til at indhente en Indstilling fra Krigsforsikringsforbundet for Landbrugets Løsøre. Dette er enkelt og ligetil, men principielt synes jeg ikke, det er helt rigtigt, at den, som skal modtage Godt-

gørelsen, sikkert i Praksis vil komme til at bestemme, hvor stor Godtgørelsen skal være. Jeg skal ikke opholde mig ved det reelle i Sagen, da jeg ikke tror, det faar stor Betydning. Jeg synes kun, det ser lidt mærkeligt ud, at der staar saadan i Lovforslaget.

Til sidst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvordan Forholdet stiller sig for visse Arealer, som hverken er dækket af den foreslaaede Lov eller af andre Love. Man har over for mig nævnt Arealer i Købstæder, Byggegrunde og lignende privat Ejendom. Ogsaa i Landdistrikterne er der visse Arealer, som falder udenfor. Nu tror jeg i og for sig ikke, at Sagen har særlig stor Rækkevidde, men der er Folk, som er interesserede i at vide, om der findes nogen Form for Krigsforsikring af saadanne Arealer.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Stein: Der er ikke for mig nogen Anledning til at gaa ind paa de Spørgsmaal, som er rejst af de to foregaaende ærede Talere, og som jeg gaar ud fra at den højtærede Minister vil tage Stilling til. Lovforslaget er et Supplement til de forskellige Krigsforsikringslove, vi tidligere har staaet over for; det supplerer den Ordning, der er truffet paa andre Omraader, og Fremkomsten af Lovforslaget er, som den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, Udtryk for et Ønske, der er fremsat ved tidligere Lejligheder.

Jeg kan paa mit Partis Vegne helt ud tiltræde Lovforslaget og anbefale det til hurtig Gennemførelse.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag maa siges at udfylde et Hul i den lange Række af Krigsforsikringslove, som i det sidste Par Aar er ført igennem paa Rigsdagen. Jeg hilser dets Fremsættelse med Tilfredshed, fordi det maa erkendes, at der under de nuværende Forhold meget vel inden for Lovforslagets Omraade kan befrygtes at opstaa Skader, hvis Omfang ingen paa Forhaand kan beregne. Det er da kun rimeligt, at Tabet ved de Skader, der forvoldes den enkelte Grundejer, fordeles over samtlige Ejere af Landbrugsejendomme.

I øvrigt finder jeg ligesom den foregaaende ærede Taler ingen Anledning til at komme ind paa selve Lovforslaget. Saa vidt jeg kan se, er det godt bygget op ligesom de tilsvarende Krigsforsikringslove, der er ført igennem paa Rigsdagen, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.